

1929+30
essopptele

PROVINCIAL LIBRARY
MANITOBA

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 25 DECEMBER 1930.

Penningtjänst
till alla platser i Skandinavien förmedlas och användas endast auktoriserade av Staten, vars garanti alltid gäller.
För försändningsavgift 50c. För best. över \$100.00 speciellt lågt pris.
Ange adress till alla best. till: F. H. Frøberg, 325 St. James St., Winnipeg, Man.

No: 52.

Senaste Sverigenytt.

Privat-telegram till S. C. T.

Vid återkomsten till Uppsala från Nobelfesten i Oslo, där han mottagit fredspriset, hälsades ärkebiskop Söderblom av ett fackeltåg av studenter samt eskorterades genom staden till ärkebiskopsgården.

Under år 1930 har Stockholms stadions besök av 599,377 personer, vilka i inträdesavgifter belagt över en miljon kronor. Fotbollen är den idrotts, som dragit de största åskådarmassorna.

I Helsingfors kommer den 3 januari ett pugilistiskt evenemang att gå av stapeln, varvid Finlands fruktade knockoutkung Bärilund möter Sverige, dito, Melander.

Målet om president Stålhörs enlevering fortgår för närvarande i Helsingfors. Samtliga i målet häktade hava dock försatts på fri fot.

Grängsbergabolagens motorfartyg Straasa påträffade nyligen under resa till Boston ett canadiskt fiskerifartyg, vilket drev redlost omkring på Atlanten. Hela besättningen uppgående till sju man räddades ombord på Straasa.

I lördags åtta dagar firades i Uppsala trehundraårsminnet av Olof Rudbecks födelse, med en högtidlighet i universitetets aula varvid minnestal hölls av universitetsrektor Undén samt professörerna Sernander och Lindkvist.

Vid ett byggnadsarbete på Norr Malarstrand i Stockholm anställdes nyligen ett feltrikt anringskott stor fördel. Kringflygande stenar krossade besöksrutorna på de omkringliggande baderna och en större sten träffade motorbilen på en förbipasserande bil, varvid flera personer lindrigt skadades.

Nyligen påträffades den finska skönaren Meri Leakkil drivande redlös utanför Svenska Hörsarna. Svår storm rädde och skönarens enda livbåt hade bortspolats av de våldsamma sjöarna. Tätta nödsignaler utsådes, vilka besvarades av den svenska jagaren Munin samt hälsingborgsångaren Consul Cerfitzen. Jagaren ankom först till skådeplatsen och lyckades under stora svårigheter rädda den till nio man bestående besättningen, samt återvände sedan till Stockholm.

Winnipeg — St. Paul-flygrouten kommer snart att godkännas.

Kontrakt för upprätthållandet av trafiken kommer att utgivas av federala regeringen.

Flygrouten mellan Winnipeg och St. Paul kommer snart att bli verklighet. Federalregeringen har redan nu saken uppe för behandling och har tidigare införskaffat alla uppgifter i ärendet. Kostnadsförslag ha också inhämtats och som den nya flygrouten kommer att befordra Västra Canadas post till Staterna, kommer flygforbindelsen i framtiden att stå under fegeringskontroll. Generaldirektören för Postverket, Hon. Arthur Sauve har i dagarna förklarat att regeringen vilken dag som helst kommer att träffa de sista förberedelserna för routens upprättande och omedelbart därefter upprätta kontraktet för den sammans vidmakthållande. Det förmodas att Western Canada Airways kommer att få kontraktet.

Stalin måste dela sin makt.

BORJAN TILL SLUTET.

Vorosjilov och tjekachefen regerar med.

Den i Paris utkommande ryska emigranttidningen Derniere Nouvelle, som dirigeras av professor Miljukov och som har ord om sig att vara mycket välunderrättad rörande förhållandena i Ryssland, skriver att situationen inom regeringen i Moskva nätt den punkten, att det endast är fråga om tid, hur länge den kan hålla sig kvar.

Av ett samtal som Nationaltidendes korrespondent haft med generalsekretären Novikov i Association finansiärer industrielle et commerciale Russe framgår att denna uppfattning av situationen är den allmänna bland landsflyktiga ryssar. Novikov förklarar, att det är riktigt att en politisk kris försiggår inom Moskva-regeringen. Vi ha fått bekräftelse på att Rykov sånt till Kaukasien. Största betydelsen tillägger man det faktum att efter de senaste dagarnas händelser det icke längre finnes en man i spetsen för regeringen utan tre. Stalin har näst ge efter på alla punkter och delar nu makten med krigskommissarierna, högsta chefen för armén Vorosjilov och tjekachefen Mesjilaki. Striden om makten är säkert icke avslutad därmed och för många av oss står det klart att denna tredelning kan lätt bli början till den nuvarande diktaturens slutliga fall.

NORDENS VITA VINTER.

Nordens vita vinter!
Längtanfullt vi vänta
att få se din vita flock
på himlens portar glänta.
Jorden står i tårar,
sörjer svunna vårar,
fryser i sin nakenhet
för höstens kalla kärar.
Tunga, grå skyar gå. I modden
foten vinter!
Kom till oss med köld och snö,
vackra, vita vinter!

Vi av lätta flingor
låt all rymden bliva!
Svep kring jordens skröplighet
skylande din driva,
fullströdd med paljetter!
Spänn i stjärnenätter
skimrande din himmelsduk
över vita slätter!
Tänd för oss klara bloss, flammande
i kvällen,
och låt strimmigt norrsken*ljus
fladdra över fjällen!

Rimfrostglans och glitter
sälla över träden
och låt muntra bjällors klang
sjunga framför släden!
Skidorna låt glida
över fälten vida,
genom tysta skogars djup,
utför fjällens sida!
Vintervind, vass om kind, stärker
själ och lunga.
Nordens vita vinter kom, gör oss
äter unga!
Sten Granlund.

GULDET GLIMMAR.

Julberättelse för S.C.T. av Y.M. Wilhelmson.

"Ni vilja höra sagan om, tigt vaknade upp. Jag hade hört hur jag vann min stora formögenhet", sade gamle Anders Jonsson leende till vännerna, vil som befann sig på vandring just ka samlats i hans hem för att fir julafften. "Må ske då, så mycket marker? Jag satte mig knappt ket hellre som den märkliga händelsen till och råkade inträffa mig i just på dopparet. Men tillbak gangen var jag inte gammal, och skräpfull som nu utan en enda frisk och glad. Det var inte heller julafton likt denna, firad i te, att guldskåren ständigt voro lugn och ro tillsammans med barn, uten på jakt efter lvekan, men om barnbarn och vänner. Nej, det var de sågo sig hotade satt kniven i hjärtat av öde viddar med löst i slidan, och revolvera var ej vinden spelande vildmarkens vittne.

"Så hör då på, mina vänner", försiktigt sneglade jag mellan började Anders sin berättelse, trädgrenarna med det hall, varit "Jag var blott tjugoett år gammal, från rösten hörs. Där stod en när jag första gången tog farväl högreast, kraftig man med gult, av fosterlandet och de kära där av ålder något grånat hår. Han hemma. Det skulle ju finnas så bar den för guldgrävare typiska mycket guld i det stora landet i klädseln. Jag kunde se på hans väster, sades det, och jag hade blick, att han var örolig, nervös ingenting emot att få taga för Han verkade sluten och inbunden, mig av de rika hävorna. Under en nästan hemsk. Till min förvåning tids vistelse i Förenta Staterna märkte jag om en stund, att man fick jag tillfälle att förgäves spana ner tydligen ej befann sig på en efter den åtråvärda gula medvandrigen. Tvärtom syntes han väl tallen för att efter någon tid hemmastadd på platsen. Han provandrade över gränsen till området tående för sig själv, slok med armarna i luften och ibland brast. Sent på hösten kom jag dit upp, han ut i våldsamma skrattanfäll. Men solen var ännu brännande. Nu började karlen sjunga. En vild het. Jag var nästan dödstött ef-guldgrävaren, som handlade om ter flera dygns vandring i den kärlek och guld. Ibland blev tonsvåra terrängen, och vid middagsen vek. Sångaren satte sig ned på tiden lade jag mig ned under ett en sten med ansiktet begravt i skuggigt träd för att vila. Några händerna. Han grät. Våldiga klippblock stodo på ömse sidor om min tillfälliga läger, fram till mannen. Han kände sig plats. Detta gav mig den bästa nog ensam. Men i nästa ögonblick möjliga svalka. Om en stund in-störtade han upp från stenen. Ö han till John Blund som en väl-gonen strirade vilt, och med ett villig befriare ur den trista be-jättesprång försvann han runt en lägenheten. Innan jag somnade, närliggande klippspets. En stund flög nästan omevetet mina tan-senare tyckte jag mig se rö, stika jag upp ur den tränga dalgången, nedanför bergen liksom från en högtiden; jag tyckte mig se, bu-lägerled. Men jag kanske mistog, ru mor och far gingo där hemma mig. Efter en hastig rekognosce-på gården och stökade. Men den ring fortsatte jag min mödosom-här gången hade de ingen Anders m vandring genom skozarna. Den att stöka för, och förlovnungen mystiske mannen var som uppslu hade ju också slagit slint. När farmstom fått reda på, att jag hade amerikagrillerna i hu jag till en stad vid Okanaganjön, vudet, ville hon inte ha mig. Jag målet för minvandring. Jag hade måste ensam resa från allsam- under vägen stannat kvar en tid, mans. Hur skulle julen te sig för hos några nybyggare och deltagit mig? Jag hade väl sovit vid pass ett Detta hade inbringat mig några par timmar, då jag plötsligt häf-slantar, så att jag kunde taga ett

Bennett fortfarande tyst angående regeringens ställning till veteriserna.

Möjligt att Saskatchewanregeringens ställning till veteriserna.

Regeringen i Ottawa har fortfarande icke sett sig i stånd att giva offentlighet åt de förhandlingar som förts i avsikt att tillmötesgå västra Canadas farmare krav på en stabilisering av veteriserna. I ett uttalande som mr. Bennett häromdagen tillställdes han till premiärminister Anderson i Saskatchewan under den motiveringen att mr. Anderson var lika införsatt i situationen som de ledande i Ottawa.

Vid förra veckans fyllnadsval i Estevan-distriktet framhöll också mr. Anderson att en lösning var nära förestående, och man får hoppas att denna uppgift innebär något mera än tomma valloften, vilka vi vid det här laget blivit något trötta att höra på. Emellertid kvarstår det faktum obesträtt att de flesta av regeringens medlemmar fortfarande äro ytterst oevliga att utfästa någon som helst garanti till bankerna för 1930 års skörd.

Tjuvar härja postkontor i Manitoba.

Stjåla från angränsande affär och lägga beslag på julpaket.

Många av Bagot-distriktets inbyggare komma att med besvikelse få vänta på sina julpaket. Tjuvar härjade nämligen i förra veckan platsens diversehandel, vars innehavare även är ortens postmästare. Ett stort antal julpaket rannsakades och innehållit slängdes över hela golvet. Det värdefullaste medtogs medan det torde bli en praktisk omöjlighet att avgöra vilka artiklar som tillhörde de olika paketen.

Varor för ett värde av \$300 stals från affären, och tjuvarna tycktes i huvudsak vara intresserade av yllevårar och cigaretter. Polisen är enligt uppgift tjuvarna på spåren.

Al Capone måste deklarerar för inkomsterna.

WASHINGTON. Beskattningsmyndigheterna ha uppmanat smuglarkungen Al Capona att uppfylla sina förpliktelser i fråga om deklARATION av inkomst och förklaration av inkomst för sådana inkomst, som han ej deklarerat, och om han vägrar, kommer han att åtalas inför domstol i Chicago.

Kvinnlig chaufför med karlatag.

Slög revolvermännen till marken med uppercuts.

Köpenhamn. Häromnatten blev en kvinnlig chaufför utsatt för ett rämförsök strax utanför Flensburg. I sin bil hade hon två manliga passagerare, vilka passade på att med höjda revolver kommendera hands up, då den kvinnliga chauffören låg på knä vid sidan av vagnen för att repulsera en punktering. De båda henvissa pressrepresentanter hävvisade han till premiärminister Anderson i Saskatchewan under den motiveringen att mr. Anderson var lika införsatt i situationen som de ledande i Ottawa.

Swift Current får anslag av järnvägskommissionen.

\$4,000 beviljade för byggande av järnvägsövergång.

Enligt telegram från järnvägs-kommissionens högkvarter i Ottawa, har ett anslag av \$4,000 beviljats stadsstyrelsen i Swift Current för byggandet av järnvägsövergångar i öst med Canadian Pacific's järnvägslinje. Anslaget avser att bestrida en del av total-kostnaderna, vilka enligt beräkningar komma att uppgå till \$21,350. Anslaget hämtas ur "The Railway Grade Crossing Fund" och det alliger staden, att sedan byggnationen utförts, av egna medelt helt bestrida bevarandet av samma.

Illu sparkad av tjuv — dör av skadorna.

En synnerligen tragisk olycks-händelse inträffade i förra veckan i Estevandistriktet. En av de äldsta farmarna, Alfred Brown, uppehöll sig i ladugården å hans farm utanför staden, och blev, då han skulle lägga ut baddingen för sin tjuv, så illa sparkad i underhuvudet att han i sanslös tillstånd måste införas till stadens sjukhus, där han efter endast tvänna timmar avled.

Bladet vänder sig.

AV OLIVER SANNDYS.

Talentin hade kommit till välden den 1 april, och allt sedan dess hade folk dragit fordel av detta faktum. Han var ytterst otäck till för detta och tyckte inte dock vara någon ursäkt för dem som förlöjligade honom en dag året, att han var född på "alla narrens dag".

Under barnåren hade skämtet varit ganska oskyldiga. Då fanns han födelsedagspresenter, som han började öppna med stora förhoppningar och av glädje klarnade hjärta, endast för att finna dem bestå av idel askrattadäbby; dem bestå av idel pappersomslag. Sedan zivarna hade skrattat ut och zivit honom de verkliga presenterna, hade Tarletens intresse för gåvor totalt försvunnit.

Han började hata sin födelsedag och satte den i tankerna i förbindelse med alla möjliga olycker. Och de ständiga påminnelserna om den hade förvandlat honom från en nervös, retlig pojke till en ytterst reservervad och tillbakadragen man, som nästan fruktade alla skämt, på grund av de många som riktade mot honom snål. Nu var han 40 år och den 1 april nämndes aldrig i hans närvaro. Han hade även nära anhöriga kvar som kunde påminna honom om densamma, och hans be-

kanta på börsen visste inte något om den.

Den 1 april hade dock blivit honom en sådan mara, att han vid visgeln skrev den 2 april som sin födelsedag, för att hans hustru inte skulle få veta den rätta dagen. Han kunde inte utvärda tanken på att även hon skulle göra narr av honom. Hon var mycket yngre än han och ständigt upplagd för skämt och munterhet.

Det var en ständigt källa till undran för honom hur han kunnat vinna en sådan förtjusande liten "varelse. Han avgudade henne. Hon var hans hela värld, hans övnen.

De hade varit gifta i tre år, när släpöt föll. De sista dagarna hade han tyckt sig märka att hon var förändrad — en förändring som hon inte kunde göra klar för sig själv. Men nu visste han det värsta. Det kom i form av ett brev, som en av tjänarna räckte honom en morgon, då han skulle lämna hemmet för att fara till City. Han hade ätit frukost och sagt farväl till Kate. Han stoppade brevet i fickan utan att öppna det. Han såg att det var från Kate, och hon hade för vana att klottra små kärleksbrev, som hon ville att han skulle taga med sig när han gick till jobbet.

Den 1 april hade dock blivit honom en sådan mara, att han vid visgeln skrev den 2 april som sin födelsedag, för att hans hustru inte skulle få veta den rätta dagen. Han kunde inte utvärda tanken på att även hon skulle göra narr av honom. Hon var mycket yngre än han och ständigt upplagd för skämt och munterhet. Det var en ständigt källa till undran för honom hur han kunnat vinna en sådan förtjusande liten "varelse. Han avgudade henne. Hon var hans hela värld, hans övnen. De hade varit gifta i tre år, när släpöt föll. De sista dagarna hade han tyckt sig märka att hon var förändrad — en förändring som hon inte kunde göra klar för sig själv. Men nu visste han det värsta. Det kom i form av ett brev, som en av tjänarna räckte honom en morgon, då han skulle lämna hemmet för att fara till City. Han hade ätit frukost och sagt farväl till Kate. Han stoppade brevet i fickan utan att öppna det. Han såg att det var från Kate, och hon hade för vana att klottra små kärleksbrev, som hon ville att han skulle taga med sig när han gick till jobbet.

Den 1 april hade dock blivit honom en sådan mara, att han vid visgeln skrev den 2 april som sin födelsedag, för att hans hustru inte skulle få veta den rätta dagen. Han kunde inte utvärda tanken på att även hon skulle göra narr av honom. Hon var mycket yngre än han och ständigt upplagd för skämt och munterhet. Det var en ständigt källa till undran för honom hur han kunnat vinna en sådan förtjusande liten "varelse. Han avgudade henne. Hon var hans hela värld, hans övnen. De hade varit gifta i tre år, när släpöt föll. De sista dagarna hade han tyckt sig märka att hon var förändrad — en förändring som hon inte kunde göra klar för sig själv. Men nu visste han det värsta. Det kom i form av ett brev, som en av tjänarna räckte honom en morgon, då han skulle lämna hemmet för att fara till City. Han hade ätit frukost och sagt farväl till Kate. Han stoppade brevet i fickan utan att öppna det. Han såg att det var från Kate, och hon hade för vana att klottra små kärleksbrev, som hon ville att han skulle taga med sig när han gick till jobbet.

Den 1 april hade dock blivit honom en sådan mara, att han vid visgeln skrev den 2 april som sin födelsedag, för att hans hustru inte skulle få veta den rätta dagen. Han kunde inte utvärda tanken på att även hon skulle göra narr av honom. Hon var mycket yngre än han och ständigt upplagd för skämt och munterhet. Det var en ständigt källa till undran för honom hur han kunnat vinna en sådan förtjusande liten "varelse. Han avgudade henne. Hon var hans hela värld, hans övnen. De hade varit gifta i tre år, när släpöt föll. De sista dagarna hade han tyckt sig märka att hon var förändrad — en förändring som hon inte kunde göra klar för sig själv. Men nu visste han det värsta. Det kom i form av ett brev, som en av tjänarna räckte honom en morgon, då han skulle lämna hemmet för att fara till City. Han hade ätit frukost och sagt farväl till Kate. Han stoppade brevet i fickan utan att öppna det. Han såg att det var från Kate, och hon hade för vana att klottra små kärleksbrev, som hon ville att han skulle taga med sig när han gick till jobbet.

Den 1 april hade dock blivit honom en sådan mara, att han vid visgeln skrev den 2 april som sin födelsedag, för att hans hustru inte skulle få veta den rätta dagen. Han kunde inte utvärda tanken på att även hon skulle göra narr av honom. Hon var mycket yngre än han och ständigt upplagd för skämt och munterhet. Det var en ständigt källa till undran för honom hur han kunnat vinna en sådan förtjusande liten "varelse. Han avgudade henne. Hon var hans hela värld, hans övnen. De hade varit gifta i tre år, när släpöt föll. De sista dagarna hade han tyckt sig märka att hon var förändrad — en förändring som hon inte kunde göra klar för sig själv. Men nu visste han det värsta. Det kom i form av ett brev, som en av tjänarna räckte honom en morgon, då han skulle lämna hemmet för att fara till City. Han hade ätit frukost och sagt farväl till Kate. Han stoppade brevet i fickan utan att öppna det. Han såg att det var från Kate, och hon hade för vana att klottra små kärleksbrev, som hon ville att han skulle taga med sig när han gick till jobbet.